

Skatteministeriet

26. april 2019
J.nr. 2018-5006

Til Folketinget – Skatteudvalget

Vedrørende L 212 - Forslag til lov om ændring af skatteforvaltningsloven.

Hermed sendes ændringsforslag, som jeg ønsker at stille til 2. behandlingen af ovennævnte lovforslag.

Karsten Lauritzen

/ Per Hvas

Ændringsforslag

til

Forslag til lov om ændring af skatteforvaltningsloven (Aftale om en ny ankenævnssstruktur og en hurtigere vej gennem klagesystemet – Retssikkerhedspakke IV) (L 212)

Til § 1

1) I den under *nr. 2* foreslåede indsættelse af § 5, *stk. 2, 2. pkt.*, ændres »kursgevinstloven,« til: »kursgevinstloven eller«, og »samt omfang og opgørelse af skat i forbindelse hermed« ændres til: »og omfang og opgørelse af skat i forbindelse med de nævnte afgørelser om pligt til at svare skat«.

[Præcisering af bestemmelsens anvendelsesområde]

2) *Nr. 7* affattes således:

»7. I § 19, *stk. 5, nr. 5*, udgår »eller *stk. 5*«, »*stk. 3, 2. pkt.*« ændres til: »eller *stk. 3, 2. pkt.*« og »eller efter § 6 a, jf. § 6, *stk. 2*« ændres til: »eller § 6 a, jf. § 6, *stk. 2*«.

[Lovteknisk justering]

3) Efter *nr. 20* indsættes som nyt nummer:

»01. I § 55, *stk. 4, 2. pkt.*, ændres »§ 48, *stk. 2*« til: »§ 48, *stk. 1 og 2*«.

[Ingen omkostningsgodtgørelse ved direkte domstolsprøvelse i sager om ejendomsvurdering]

Til § 3

4) I § 3, *stk. 2*, ændres »7-20« til: »7-20 og 01,«.

5) I § 3, *stk. 4*, ændres »14-20« til: »14-20 og 01«.

[Konsekvenser af ændringsforslag nr. 3]

Bemærkninger

Til nr. 1

Med lovforslagets § 1, nr. 2, foreslås bl.a., at det skal være udgangspunktet, at klageren som subjekt er afgørende for sagsfordelingen. Det svarer til gældende ret. Det foreslås som supplement hertil dog, at klagesager om subjektiv skattepligt, kursgevinster og -tab samt aktieavancer og -tab fremover skal afgøres af Landskatteretten i stedet for et af skatteankenævnene, selv om klageren måtte være en fysisk person eller et dødsbo.

Det foreslås med ændringsforslaget, at opremsningen af de omfattede regelsæt justeres i lovforslaget ved at indsætte ”eller” og ved, at ”samt” ændres til ”og”. Det præciseres samtidig ved en ny ordlyd, at udtrykket ”omfang og opgørelse af skat” alene skal omfatte afgørelser om pligt til at svare skat.

Der er således tale om en præcisering af bestemmelsens anvendelsesområde.

Til nr. 2

Ved lov nr. 688 af 8. juni 2017 blev »eller efter § 6 a, jf. § 6, stk. 2« indsat i skatteforvaltningslovens § 19, stk. 5, nr. 5. Det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, at det blev indsat som en konsekvens af forslaget til skatteforvaltningslovens § 6 a, stk. 1, om, at vurderingsankenævnet henviser klager omfattet af skatteforvaltningslovens § 6 til afgørelse i Landskatteretten, når klagen i overvejende grad angår retlige spørgsmål, og der i praksis ikke tidligere er taget stilling til det pågældende lovfortolkningsspørgsmål, eller der er grundlag for at foretage en fornyet prøvelse af det pågældende lovfortolkningsspørgsmål.

Det foreslås med ændringsforslaget, at § 19, stk. 5, nr. 5, justeres således, at der indsættes ”eller” i opremsningen af de nævnte bestemmelser. Det foreslås desuden, at ”efter” udgår i opremsningen, da ordet ikke har en selvstændig betydning i forhold til at sikre Landskatterettens kompetence til at afgøre sager omfattet af § 6 a.

Der er med ændringsforslag nr. 2 således alene tale om en lovteknisk justering.

Til nr. 3

Efter skatteforvaltningslovens § 55, stk. 4, ydes der omkostningsgodtgørelse ved domstolsprøvelse af sager, som er godtgørelsesberettigede efter stk. 1, nr. 1-4, dvs. klagesager, hvor skatteankenævn, Skatteankestyrelsen og Landskatteretten kan træffe afgørelse.

Efter bestemmelsens 2. pkt. gælder det dog ikke, hvis sagen angår vurdering i medfør af lov om vurdering af landets faste ejendomme eller ejendomsvurderingsloven, og sagen indbringes for domstolene efter den gældende skatteforvaltningslovs § 48, stk. 2. Efter § 48, stk. 2, kan der som udgangspunkt ske overspringelse efter, at sagen har ligget 6 måneder hos den administrative klagemyndighed.

Da omkostningsgodtgørelse ved domstolsprøvelse af en vurderingssag er betinget af, at vurderingsankenævnet forinden har truffet afgørelse i sagen, er den praktiske betydning af 2. pkt. i § 55, stk. 4, at der ikke kan ydes omkostningsgodtgørelse ved overspringelse i en sag om vurdering, som er blevet visiteret eller henvist til behandling ved Landsskatteretten. Dette fremgår også af afsnittet om gældende ret i lovforslagets bemærkninger, jf. afsnit 2.7.1.

Ændringsforslaget er en konsekvens af lovforslagets § 1, nr. 15, hvorefter skatteforvaltningslovens § 48, stk. 1 og 2, nyaffattes således, at stk. 1 efter forslaget omhandler muligheden for direkte domstolsprøvelse, og stk. 2 omhandler muligheden for overspringelse efter, at sagen er blevet påklaget til den administrative klagemyndighed.

Ændringsforslaget tager sigte på at afskære omkostningsgodtgørelse såvel ved direkte domstolsprøvelse efter stk. 1 af en sag om vurdering i medfør af lov om vurdering af landets faste ejendomme eller ejendomsvurderingsloven som ved indbringelse efter stk. 2 af en sådan sag for domstolene efter påklage til den administrative klagemyndighed.

Med ændringsforslaget foreslås det at tilpasse reglerne om omkostningsgodtgørelse, så de svarer til det krav, der gælder i dag, hvorefter der ikke ydes omkostningsgodtgørelse i sager om vurdering i medfør af lov om vurdering af landets faste ejendomme eller ejendomsvurderingsloven, der indbringes for domstolene, medmindre en klagemyndighed forinden har truffet afgørelse i sagen.

Ændringsforslaget er således alene udtryk for, at der konsekvensrettes i overensstemmelse med lovforslagets formål og hensigt på dette punkt og i overensstemmelse med det allerede anførte i lovforslagets bemærkninger, men som ved en fejl ikke er blevet udmøntet fuldt ud i selve lovteksten i lovforslaget.

Til nr. 4 og 5

Bestemmelserne om direkte domstolsprøvelse skal træde i kraft den 1. januar 2020, jf. lovforslagets § 3, stk. 2.

Ændringsforslag nr. 3 knytter sig til disse regler, og det foreslås derfor i ændringsforslag nr. 4, at også ændringsforslag nr. 3 træder i kraft den 1. januar 2020.

Ændringsforslag nr. 4 er en konsekvens af ændringsforslag nr. 3.

Af virkningsbestemmelsen i § 3, stk. 4, følger, at de nye regler ikke finder anvendelse på afgørelser, som indbringes for domstolene inden den 1. januar 2020.

Ændringsforslag nr. 5 er en konsekvens af ændringsforslag nr. 3.